

Overweging: Opdracht van de Heer

Thema: Blijven geloven

Lezingen: Maleachi 3,1-4 en Lucas 2,22-40 of 2,22-32

Zondag 2 februari 2025 Joost Koopmans OSA

Twee oude mensen, Simeon en Hanna, worden ons vandaag ten voorbeeld gesteld om hun volgehouden geloof.

Ze geloofden in de komst van de Messias, de verlosser van Israël. Hun hele leven waren ze naar de tempel gegaan om te bidden en de rituelen uit te voeren die bij hun geloof hoorden. Elke dag hadden ze gezegd en gezongen: "Geef ons vandaag een teken van liefde", maar wat zal hun geloof niet op de proef zijn gesteld... gezuiverd ... gelouterd.

Ze hebben zeker tegenwind gehad van mensen die hen voor gek verklaarden: "Die verlosser van jullie komt toch niet, alles blijft zoals het was, doe maar geen moeite..." En ze zullen zelf ook wel eens bekropen zijn van angst, het gevoel dat hun waakzaamheid niets uithaalde, dat ze zouden sterven vóór hun tijd. Maar op zulke momenten lieten ze zich weer drijven door de Geest. Door te bidden blijven ze alert, en houden ze het visioen gaande. Ze leggen zich niet neer bij de feiten van mislukking en einde, ze kijken uit naar morgen, naar overmorgen, naar hoe het anders kan, beter, rechtvaardiger, liefdevoller.

En dan, op de grens tussen leven en dood, zien we hoe de Geest hun hart vervult. In een kind van 40 dagen oud, ontdekken ze het licht voor de donkere wereld; een licht dat bestemd is voor alle volken.

De Messias kwam dus niet in een groot spektakel vol glitter en glamour, maar in de puurheid van een kind. Machthebbers zien dat teken niet, want groot zoekt groot, rijk zoekt rijk. Alleen herders en wijzen worden door dit licht geraakt, en Simeon wordt het in handen gelegd. Hoe mooi wordt dit door schilders, zoals Rubens verbeeld: een oude man met een baby in zijn armen... Nu de grijsaard het nieuwe licht heeft gezien, kan hij in vrede gaan...

Kunnen ook wij blijven bidden en zingen om ons verlangen levend te houden? Hoe ver de vrede soms ook is, hoe pijnlijk de ziekte kan zijn die ons treft, hoe teleurgesteld we kunnen zijn om wat mensen ons aandoen, door ons bidden blijven we op onze hoede, door ons zingen blijven we verder kijken dan enkel hier en nu: "We shall overcome" is niet voor niets een klassieker onder de (negro-) spirituals.

Simeon en Hanna legden hun oude hoofd niet in de schoot, deden niet mee met dat zinloze gepraat over hoe alles minder en slechter werd. Door hun relatie met God te onderhouden bleven ze geloven in het visioen van een nieuwe wereld.

Ook wij onderhouden onze relatie met God, om niet te verzanden in een oppervlakkig leven. En als ritueel bij ons gebed steken we vaak een kaars op: in een kerk, een kapel of thuis. Vooral bij de beeltenis van Maria branden vele lichtjes als een vurig gebed zonder woorden. Als een moeder weet zij wat er in haar Kerk omgaat.

Bij de opdracht in de tempel krijgt Maria te horen hoe haar zoon zal schitteren als het licht van de wereld. Maar ook wordt haar gezegd dat de duisternis dat licht niet zal aanvaarden.

Zo komen allerlei mensen die moeten leven tussen licht en donker, zich bij haar aanbevelen. Laten wij dat ook doen in de voorbeden.

Na iedere bede ontsteken we daarbij een kaars en zingen: keer U om naar ons toe ...